

Nahajate se: [novice iz slovenije](#) » [kultura](#)

Menjavajo se odri, Slovenski oktet ostaja

27.09.2011 | [Blanka Markovič Kocen](#) 4

Širjenje slovenske besede in pesmi, misijo, zaradi katere je bil ustanovljen, je Slovenski oktet zvesto izpolnjeval vseh 60 let svojega obstoja. Danes bolj razigran, čeprav zavezan tradiciji, še vedno navdušuje domače in tuje občinstvo, predvsem pa slovenske rojake po svetu.

60 let Slovenskega okteta je jubilej, s katerim se lahko pohvali le malo glasbenih, še posebej pevskih ansamblov v Sloveniji in tudi po svetu. Pevci, ki so zaslužni predvsem za širjenje slovenstva med našimi rojaki po svetu, so neomajno prepričani v kakovost slovenske ljudske glasbe, kar so dokazali in vnovič potrdili tudi na veličastnem koncertu od 60-letnici v ljubljanskih Križankah. O prehojeni poti, mejnikih na njej in prazničnem koncertu smo se pogovarjali z umetniškimi vodjo Jožetom Vidicem.

Slovenski oktet

Čemu pripisujete dejstvo, da Slovenski oktet brez prekinitve deluje že 60 let?

Vsi občutimo zares veliko pripadnost do slovenske vokalne glasbe, slovenske besede in navsezadnje ponos, da je bil ansambel izbran za neko posebno misijo, širjenje slovenstva po svetu, ki je navznotraj okteta pripomogla k temu, da je ansambel obstal in se nadgrajeval. Vse generacije pevcev so čutile v sebi isto pripadnost narodu, iz katerega smo izšli. Ob uspehih, ki jih je doživljal po odrih sveta, je ansambel rasel in z leti postal prvo ime slovenske komorne vokalne glasbe.

Kako se kot član in umetniški vodja počutite ob nastopih med našimi rojaki v tujini?

To so posebno čustvena doživetja! Srečanja z rojaki po svetu so vedno trenutki, ki so drugačni. Vedno gre za čustveni naboj, za neko emocionalnost, ki je skupna vsem Slovincem doma in v tujini. Naši rojaki domovino dojemajo na poseben način. Nanjo so močno navezani, jo globoko spoštujejo in s ponosom govore o njej. Živijo za slovenstvo in zvesto negujejo slovenske običaje. V domovini se je marsikateri običaj izgubil, pri njih pa ostajajo. Lani smo se vrnili s turneje v Argentini z nepozabnimi vtisi. Mladi ljudje, tudi otroci, stari štiri, pet let, so govorili slovensko. Bili smo navdušeni!

Katere so vaše pesmi, ki vzbudijo največ čustev, tudi orosijo kakšno oko?

To so domovinske pesmi, ki so ljudem blizu. Takšne so tudi ljudske pesmi, predvsem tiste, ki so najbolj ganljive, melanholične. Med njimi sta Nocoj pa, oh, nocoj in N' mau čez izaro. Zlasti slednja se zelo globoko dotakne vsakega Slovence, ki živi v tujini. Pesmi, ki jih pojemo, imajo iskrena besedila, lepo melodijo... Slovenski oktet je vedno bil in bo ansambel, ki je imel do ljudske pesmi poseben odnos in tega so negovale vse generacije okteta.

Koliko časa nastopate v sedanji zasedbi?

Dobro leto. To je najnovejša zasedba Slovenskega okteta, katerega član sem 15 let. Generacija pred nami se je v celoti odločila za slovo od aktivnega prepevanja v oktetu in tako smo pod vodstvom takratnega umetniškega vodje Antona Nanuta začeli novo obdobje tega ansambla. Oktet ima intenziven tempo vaj in nastopov. Letno izvedemo preko 70 koncertov, kar je več, kot jih ima marsikateri poklicni ansambel.

Znano je, da ima oziroma je imel Slovenski oktet več nastopov v tujini kot doma. Zakaj?

V zadnjih letih se tudi v Sloveniji vse bolj prebujajo ljubezen do glasbe, ki jo izvajamo. Zato smo zopet več doma kot v tujini. Pred leti pa je bil oktet res več po tujih kot domačih odrih. V tujini je bil tudi bolje sprejet. Občinstvo je očaral zvok ansambla, ki je barvno zelo bogat. Pa tudi raznolikost repertoarja je nekaj, kar je bila vedno okteta prednost. Domače občinstvo je bolj zahtevno, »neusmiljeno«
do Slovenskega okteta. Ve, kakšen je oktet nekoč bil, pozna njegove kvalitete in zato je tudi kritika neizprosna.

Kljub profesionalnosti članov še vedno delujete na amaterski ravni. Kako se financirate?

Oktet ogromno koncertira in s tem vsaj delno pokriva stroške, ki so povezani z obstojem ansambla. Pred desetletjem je bil ansambel na tem, da bi morebiti prešel pod finančno okrilje države, vendar se naši predhodniki niso odločili za to možnost. Morali bi opustiti svoje poklice. Sicer bi bilo za obstanek ansambla takrat to dobrodošlo, vendar bi bili s tem prikrajšani za avtonomnost in vizijo. Takrat je bila prisotna bojazen pred vplivom politike na poslanstvo ansambla. Enostavno se niso odločili za to možnost in še danes je tako.

Sicer pa marsikdo oktetu pripisuje status kulturnega ambasadorja Slovenije, kljub temu da nimamo nikakršne pogodbe z državo. Ko pridemo v tujino, nas tudi tuji državniki prepoznajo kot najvišjo slovensko vokalno avtoriteto. To veliko pove o profesionalnosti ansambla. Biti član Slovenskega okteta je način življenja, je poslanstvo in dokler človek čuti to, potem mu nič ni težko.

Kateri so bili vaši najpomembnejši tuji odri?

Veliko je bilo pomembnih odrov. Prav gotovo je eden najpomembnejših festival v Dubrovniku, kamor se bomo v prihodnosti zagotovo še vračali. Slovenski oktet je bil dolga leta stalni gost letnih iger v Dubrovniku, kjer je gostoval tudi v času zadnje vojne, ko si ni upal tam nastopiti skoraj nihče. Dubrovnik je bil tedaj praktično izpraznjen, nikjer žive duše, okna zaprta... Ko je oktet prišel v Dubrovnik, so ga ljudje z glasnim ploskanjem pospremili na poti do Knežjega dvora, kjer je imel koncert. Dubrovnik je gotovo eden od pomembnih odrov Slovenskega okteta. Težko je govoriti o tem, kateri oder je največji in kateri je oktet najlepše sprejel. V zadnjem obdobju bi lahko kot pomembne odre prepoznali tudi odre Buenos Airesa. Mi se dobro počutimo tam, kjer so dobri ljudje, tam, kjer si želijo našega petja in tja radi gremo ter se z veseljem vračamo.

Koliko plošč ste doslej posneli?

Samostojnih plošč okteta je bilo do sedaj izdanih skoraj 40. To je lepo število in mislim, da ima malokatera vokalna skupina v Sloveniji takšno diskografijo.

Nova plošča, Kaktus, nekoliko presenetli...

Izdana je bila konec lanskega leta, z namenom pokazati, da je oktet lahko tudi drugačen. Z njo smo naredili izlet v drugačno zvrst glasbe, ki jo oktet do tedaj ni gojil. Prikazali smo obvladovanje drugačnih stilov. Skladbe je na našo željo prepsnil in jim dal lepo slovensko podobo Jože Humer. Sicer pa gre za aranžmaje, ki so bili narejeni že pred desetletji za nemško skupino Comedian Harmonists. V družbi s pianistko Urško Vidic oktet zaživi v drugačni zvočni podobi.

Občinstvo vas po slavnostnem koncertu v Križankah praktično ni spustilo z odra. Ste to pričakovali? Lagal bi, če bi rekel, da ne. Nismo navajeni, da nas spustijo takoj z odra. Občinstvo nas je v Križankah odlično sprejelo. V prvem delu smo izvajali skladbe, ki so del tradicije Slovenskega okteta, v drugem delu pa smo predstavili Kaktus, ki je drugačen, bolj razposajen, razgiban. Kakor je bilo v prvem delu koncerta s strani občinstva čutiti neko spoštljivo zadovoljstvo, je bilo v drugem zelo razgibano, sproščeno, ljudje so se smejali, zabavali in tudi aplavzi so pokazali, da jim je tovrstna hudomušnost in iskrivost všeč. A Slovenski oktet kljub temu ostaja v svoji tradiciji, ki jo goji že desetletja, ob tem pa jo nadgrajuje z novimi deli, s katerimi si širi nova obzorja.

Kakšno je bilo občinstvo na koncertu?

Občinstvo je bilo raznoliko. Od najmlajših, otrok, do tistih, ki so oktet poslušali že pred šestdesetimi leti. Vesel sem, da je bilo tokrat v Križankah toliko mladih ljudi. To je dober obet za tovrstno glasbo. Srečali smo ljudi, ki so pred kratkim postali naša publika. Nekaj zahvale ob tem gre tudi novemu projektu »Kaktus«, ki jih je nagovoril s svojo drugačnostjo. Z njim smo pridobili tudi najmlajšo publiko. Ob sproščenosti »Kaktusa« so lahko slišali tudi slovensko ljudsko glasbo.

To, da so bile tokrat Križanke nabito polne, da je prišel predsednik države in bil celo častni pokrovitelj koncerta, da je prišlo toliko mladih ljudi, je veliko priznanje Slovenskemu oktetu, ki nam govori o tem, da smo na pravi poti, da delamo prave premike... S koncertom v Križankah smo nagovorili tudi vse tiste, ki so mogoče dvomili o Slovenskem oktetu in o njegovem poslanstvu v današnjem času.

Všeč mi je 4 osebam je to všeč. Bodi prvi med svojimi prijatelji.

Facebook Twitter pošlji naprej - deli z ostalimi

Dodaj komentar

Objavi na Facebooku

Prijavljen/a kot Janko Volčanšek (To nisi ti?)

Komentiraj

Facebookov socialni vtičnik

Slovenska poezija osvaja francosko občinstvo
27.09.2011

Intervjuji

»Zgodovina« države ne »stoji« v arhivih
26. avgust. 2011

»Hočem živeti brez nenehnih preprirov!«
29. avgust. 2011

Slovenska poezija osvaja francosko občinstvo
27. september. 2011

Menjavajo se odri, Slovenski oktet ostaja
27. september. 2011

Dnevne novice

Podizvajalci arbitraže ne vidijo kot rešitev, ampak kot zavlačevanje
27. september. 2011

Po Sloveniji na udaru tudi bonitete njenih največjih bank
27. september. 2011

Rekordna enodnevna rast delnic Nove KBM
27. september. 2011

Delavci Konstruktorja opozarjajo: Denarja ni niti za kruh
27. september. 2011

DZ odločil: Za pomoč (tudi Grčiji) bomo namenili 1,6 milijarde evrov več
27. september. 2011

Nadzorniki Ferka (še) ne bodo razrešili
26. september. 2011

Najbolj brano

»Hočem živeti brez nenehnih preprirov!«
29. avgust. 2011

Uspešen si, kolikor sprejmeš pravila igre
5. september. 2011

Prvo srečanje Društva Slovencev v Parizu tudi v domovini
31. avgust. 2011

Žepni tečaj slovenščine
29. avgust. 2011

»Vedno imamo plan B!«